

е смѣшена съ благосклонность; на сърѣвно-
 нието, защото въ училището всичко е сърѣв-
 нование, и онзи който не е пръвъ въ уро-
 цитѣ желае да бжде пръвъ поитѣ на топката
 и на тичанието; на искренность и праводу-
 шие, защото нищо не причинява такъвъ у-
 жасъ на дѣцата отъ колкото лицемѣрието и
 набѣдяванието; на търпение, защото дѣцата
 сж зли и се закачатъ едни други; на смѣ-
 лость, защото въ училището трѣбва да се
 защитава самъ, а честта не позволява да
 повика учителятъ на помощъ; на приятелство,
 защото въ училището се свързватъ най сил-
 нитѣ приятелства; съ една рѣчь, училището
 го запознава съ животътъ, защото и тамъ,
 както въ животътъ, придобива само онова
 мѣсто което е спечелилъ и което никой не
 може да му отнѣме; както възрастний чело-
 вѣкъ, така и дѣтето е оставено на себе си
 прѣдъ единъ непрѣклоненъ законъ, безъ
 друга защита освѣнъ достойнството си, соб-
 ственната си воля и добритѣ си намѣрения.¹⁾
 Ето що е въ сжщность училището. Но забѣ-
 лѣжете че училището е далѣчь отъ да бжде
 толкова жестоко както го прѣдставямъ; че и
 матъ има сладости, удоволствия и почивки.
 Притурете при това, че учителятъ не е вся-
 кога страшенъ; че дисциплината по нѣкога
 се омѣкчава; че мѣжду занятията има по-
 чивки и игри; че най сетитѣ и наказанието
 често се опрощава. Училището е животътъ,
 но животъ съразмѣренъ съ възрастта на

1) Щастливъ се считамъ че мога да се придържамъ тука
 о авторитетътъ на една жена, на една майка, Госпожа Некеръ
 дю Сосюръ, която разгледва този прѣдмѣтъ съ тъйва тѣкостъ
 и проникателность.